

*Шанда В.І, Гвілуша Н.В., Гетманець А.В.
Криворізький державний педагогічний університет*

Біоетика є особливою складовою загальної етики, яка не має чітко визначених і загально визначених абрисів і тлумачень. У вузькому розумінні вона визначає забезпечення життя людини як біологічного індивіду, істоти від моменту зачаття, збереження цілісності її тіла протягом життя та після смерті, а в широкому підході, вона зачинає цілий ряд таких понять як медична цеонтологія, екологічні свідомість, етика, мораль, гуманність, захоплюючи всю проблематику біології людини, її генетику. Біоетика стосується таких етичних проблем, як: усунення від дітонородження хворих людей; стерилізації розумово відсталих, хворих, особливо спадковими хворобами; пересадки органів; штучного запліднення; консервування статевих клітин; збільшення потомства видатних особистостей; планованої перебудови суспільства на основі сприяння розмноженню тих чи інших талановитих людей; "фабрикування генів"; клонування людини; одержання гібридів людини та людиноподібних мавп або інших тварин, їх вирощування в якості донорів для людини; використання абортивного матеріалу для оздоровлення людей; культури стовбурних клітин; втручання в генотип людини; зміни фенотипу людини - кількості очей, позбавлення ніг, як зайвих органів в умовах невагомості; кіборгізації; розкриття резервів мозку; поведінки людини; зміни психіки, альтруїзму, агресивності, жорсткості, вегетаріанства.

Пріоритетність життя людини, як феномену біосфери, все більше актуалізують її нероз'ємну єдність з природою, вимагають переосмислення всієї системи знань для розробки стратегії самозбереження на основі екологічно доцільної діяльності на планеті. Надмірне акцентування людини, як біосоціальної істоти, ілюзорне перебільшення можливостей людини, сумно відома філософія панування над природою об'єктивно виводила людину, як біологічний вид, за межі екологічної науки.

Коеволюція людини та природи має глибокі історичні корені: з одного боку – від інтуїтивних законів глибокого етносу заборон, табу щодо діяльності в природі, а з другого боку – у виявах антропотолерантності, антропофільії, синантропності організмів, що мало об'єктивний характер і в грубому жорсткому антропоцентризмі, техноцентризмі при зростанні техніки та технології при використанні ресурсів і просторів планети.

Безальтернативність екоцегризму має стати провідним імперативом соціального життя людини, суспільної психології, масової свідомості та буденної поведінки, охорони природи, екологічної освіти.

Розширення меж і пояснень біоетики як системи норм поведінки з людиною та поведінки людини дозволяє цілком обґрунтовано впроваджувати в біологічну освіту загально етичні, вузько біоегічні та різнооб'ємні екологічні, природоохоронні моменти. Екологічна освіта в

сукупності розвитку уявлень про живу природу націлена на закріплення знань про взаємозалежності живої та неживої природи, про їх неперехідні цінності, чинники та ресурси, як основу, на котрій еволюціонувало, існує та буде існувати людство. Екологічна освіта органічно окреслює всі моменти вчення про довкілля, розкриває його систему, сутність та необхідність раціонального природокористування та охорони природи на основі принципів науковості, комплексності, регіональності, бережливості, державного права, загальної етики, звернення до естетичних цінностей неживої та живої природи.

ВИКОРИСТАННЯ КОМП'ЮТЕРА У ФОРМУВАННІ ЕКОЛОГІЧНОЇ ГРАМОТНОСТІ ШКОЛЯРІВ

Томіліна Л.І., Вакуленко Т.В.

Криворізький державний педагогічний університет

Використання комп'ютера в сучасній школі повинне не тільки доповнити традиційні методи навчання, але і надати нові умови для передачі, засвоєння інформації і культури її використання в повсякденному житті. Комп'ютерні програми дозволяють відтворити на екрані ЕОМ графічні зображення, фрагменти комп'ютерних анімацій і відео ролики тощо. Це дозволяє задіяти практично всі органи почуттів, використовувати їх для сприйняття інформації, при цьому відбувається її дублювання по різних каналах сприйняття, що різко підвищує швидкість і якість засвоєння матеріалу. Гнучкий інтерфейс керує процесом і допомагає будувати комп'ютерні композиції.

Характерною рисою інформаційно-комунікаційних технологій є їх інтерактивність, що дозволяє здійснювати опротивний зворотній зв'язок і будувати нові технології навчання, що відповідають характеру діяльності педагога й учнів, що дозволяють учню просуватися в навчанні адекватними його здібностям темпами.

У наш час актуальною є тема використання комп'ютерів в формуванні екологічного мислення. Чимало способів застосування комп'ютерних навчальних програм, ігор чи тестування з перевірки знань, участі у телекомунікаційних проектах, телеконференціях, конкурсах і вікторинах, підготовка матеріалів до публікації і розсилання їх по ЗМІ, випуск комп'ютерної газети, переписування і розсилання інформації з електронної пошти, пошук інформації в Інтернеті тощо. Також, на даному етапі розвитку комп'ютерних технологій учням надається унікальна можливість, користаючись всесвітньою мережею, здійснювати віртуальні екскурсії в будь-яку країну.

Складніші завдання можна дати учнем, що давно працюють у Мережі і мають навички, необхідні для самостійного пошуку інформації. Мова йде про контроль за інформацією, що розташована на сайтах деяких організацій, наприклад екологічних (<http://www.greenpeace.org> та ін.).